

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

(Ἀγόρευσις τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου «Κολοκοτρώνης»
κ. Θ. Γ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ.)

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως τὸ προεδρεῖον τοῦ συλλόγου ἐνόμισεν ἀπαραίτητον καθήκον νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τε τὰς ἀξιοτίμους κυρίας, καθὼς καὶ πρὸς τοὺς εὐγενεῖς κυρίους, οἵτινες εὐηρεστήθησαν νὰ ἔλθωσιν ἐνταῦθα καὶ συμμεθέξωσι τῆς ἐορτῆς τῶν ἐγκαίνιων τοῦ συλλόγου, οὗ τινος ἡ ἱστορία τῆς καταρτίσεως, ὅσον ἀπλῆ κατὰ τοσοῦτον καὶ διεγείρουσα τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν συμπάθειαν, καθόσον νεαροὶ σπουδασταὶ φιλοπάτριδες, λαβόντες τὰς πρώτας ἐμπνεύσεις τῆς ἀνατροφῆς παρ' ἀληθινῶν Ἑλληνίδων μητέρων, ἀπεφάσισαν, ἀντὶ νὰ ἐξοδεύωσι τὰς περισσευούσας ὥρας των εἰς τὰ παίγνια τῆς ἡλικίας των, νὰ ἀπασχολήσωσιν αὐτάς ὠφελίμως. Καὶ ἂμ' ἔπος ἂμ' ἔργον. Μόλις τὴν ἰδέαν ἐξέφρασαν, τῇ ἔδωκαν καὶ σάρκα καταρτίσαντες τὸν σύλλογον, ὅστις σήμερον ἐορτάζει τὴν ἐπίσημον ἐγκαθίδρυσίν του καὶ τοῦ ὁποίου τὸν σκοπὸν θέλει ἐκθέσει κατόπιν ἐμοῦ ἕτερος.

Ἄλλ' ἐκτὸς τοῦ καθήκοντος τῆς εὐχαριστήσεως πρὸς τοὺς παρευρισκομένους, διὰ τὴν τιμὴν, ἣν μᾶς ἔκαμον, νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν τελετὴν μας, τὸ προεδρεῖον, εὐελπιζόμενον ἀπὸ τὴν ἐγγονὴν οὕτως εἰπεῖν ταύτην γενεὰν τῆς τοῦ 1821 καὶ ἔχον ὑπ' ὄψιν συγχρόνως ὅλους τοὺς καλοὺς νέους τῶν ἐτέρων συλλόγων Σωκράτους, Ἀριστοτέλους, Σοφοκλέους, Μουσῶν καὶ λοιπῶν ἐν γένει, ἀνεγνώρισε τὴν ὑποχρέωσιν ἐπίσης ν' ἀποτείνη ὀλίγας συγχαρητηρίους λέξεις πρὸς τὰς μητέρας τῶν τέκνων τούτων, διὰ τὴν ἀρίστην ἀγωγὴν καὶ τὰς λαμπρὰς ἐμπνεύσεις, ἃς μετέδωκαν τοῖς τέκνοις των κατὰ τὴν παιδείαν.

Καὶ δικαίως δύναται τις νὰ συγχαρῇ τὰς σημερινὰς ἑλληνίδας, διότι ἐνόησαν τὸν ἀληθὴ προορισμὸν των. — Ἐνόησαν, ὅτι οὐσαί ἴσαι μὲ τὸν ἄνδρα, ἔχουσι καὶ αὐταὶ ὑποχρεώσεις καὶ καθήκοντα καὶ μάλιστα καθήκοντα ὑψηλότερα καὶ λεπτότερα τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀνδρός, διότι εἰς αὐτὰς ἐμπιστεύεται ἡ πολιτεία τὰς θεμελίους διδασκαλίας τῆς καλῆς ἀνατροφῆς τοῦ πολίτου τῆς διαδόχου γενεᾶς.

Ὅποια δὲ διαφορὰ, κύριοι, προγενεστέρως ἐποχῆς! Ἀλλοτε καὶ μέχρι τῆς χθὲς ἀκόμη ἡ γυνὴ ἰεωρεῖτο κατωτέρα τοῦ ἀνδρός· ὥς ἐκ τούτου ἀνατρεφόμενη ταπεινῶς ὑπὸ δεσποτικὴν ὑποτελείαν μετέδιδε καὶ εἰς τὰ ἀνατρεφόμενα ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ παρ' αὐτῆς τέκνα τὴν ταπεινώσιν, τὴν πρόληψιν καὶ τὴν δεισιδαιμονίαν. Ὡς ἐκ τούτου ὅσον καὶ ἂν ἀνεπτύσσετο κατόπιν εἰς ἄνθρωπός, ἔχων ἰσχυρὰς εἰς τὸν κοῦν τὰς πρώτας ἐντυπώσεις, ἐφοβεῖτο τὴν ἐρημίαν καὶ τὰ νεκροταφεῖα, ἡσθάνετο ὀίγος κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν μετεωρικῶν καὶ φυσικῶν φαινομένων καὶ μία ἀστραπή, μία ἐκλειψίς, ἐν σέλας, ἔστω καὶ ἂν ἐγνωρίζετο τὸ αἷτιον, τὸν ἔκαμνε νὰ ἀνατριχίᾳ καὶ νὰ δίδῃ εἰς τὰς συμπτώσεις μετὰ τρόμου ἀλλοίαν ἐξήγησιν· τότε οἱ ἄνθρωποι ἦσαν θύματα τῆς δεισιδαιμονίας· τότε βλέποντες σκιὰν ὠνόμαζον αὐτὴν ἐξωτικὸν, τελώνιον καὶ ἐπίστευον εἰς βρυκκόλακας· τότε μία θρηνώδης φωνὴ κυνὸς ἀκόμη, ἢ βοῇ προερχομένη ἐκ ρεύματος ἀνέμου, ἢ ἄλλης αἰτίας τοὺς ἔκαμνε νὰ μεταλαγχολῶσι καὶ νὰ τρέμωσιν. Ἄλλ' ἅμα ἡ γυνὴ ἔπαυσε νὰ ἐννοῇ ὅτι εἶνε δούλη τοῦ ἀνδρός καὶ ἡσθάνθη τὴν θέσιν τῆς ἐμεγαλοφρόνησε καὶ ἐν τῇ μεγαλοφροσύνῃ τῆς σήμερον ἀνατρεφεί μεγαλόφρονα καὶ τὰ τέκνα.

Ἡ γυνὴ σήμερον ἐνόησεν, ὅτι ὅταν ὁ μέγας δημιουργὸς ἔπλασε μετὰ τὸν κόσμον τὴν τελευταίαν ἡμέραν τὸν Ἀδὰμ

καὶ μετ' αὐτὸν καὶ ἐξ αὐτοῦ τὴν πρώτην προμήτορα, εἰς ἣν ἤθελε νὰ τὴν πλάσῃ κατωτέρα τοῦ ἀνδρός, ἡδύνατο νὰ τὴν πλάσῃ ἀπὸ τοὺς πόδας, εἰς ἣν ἤθελε νὰ τὴν πλάσῃ ἀνωτέρα, ἡδύνατο νὰ τὴν πλάσῃ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔπλασεν αὐτὴν ἐκ τῆς παρὰ τὴν καρδίαν πλευρᾶς τοῦ ἀνδρός ἡ γυνὴ ἐνόησεν, ὅτι τὴν ἔπλασεν ἴσην τοῦ ἀνδρός, ποθητὴν μάλιστα καὶ μὲ ἴσα δικαιώματα — ἴσην, διαμοιράσασαν τὴν ἐργασίαν μὲ τὸν ἄνδρα. «Ἐγὼ θὰ φροντίζω διὰ τὸν οἶκον, λέγει ἡ γυνὴ καὶ θὰ ἀνατρέφω τὰ τέκνα μέχρι τῆς ὠρίμου ἡλικίας ἐντὸς τοῦ πρίποντος, ὅπως κατασταθῶσιν ἀξία τοῦ προορισμοῦ των καὶ ὠφελίμοι πολῖται. Σὺ δὲ ἄνερ, φρόντισον διὰ τὴν πόλιν· φρόντισον διὰ τὴν δόξαν καὶ εὐημερίαν τῆς πατρίδος. Ἡ ἐργασία μας εἶνε διαμοιρασμένη.»

Καὶ ἰδοὺ οἱ καρποὶ τῆς χειραφετήσεως καὶ τῆς ἑλληνίδος γυναικὸς, οἱ καλοὶ σημερινοὶ νέοι καὶ κυρίως οἱ καταρτιζόμενοι τοὺς συλλόγους, οἵτινες λαβόντες τὰς πρώτας ἐμπνεύσεις παρ' εὐφυῶν καὶ ὑψηλοφρόνων μητέρων δὲν τρέχουσιν ἐνθεν κακεῖθεν, ἀλλὰ συνερχόμενοι σκέπτονται καὶ αὐτοὶ ὡς ἄνδρες.

Καὶ ἰδοὺ ἐνώπιόν σας παράδειγμα, καλαὶ μου κυραὶ καὶ εὐγενεῖς κύριοι. Κυττάξετε τὰ ἐορτάζοντα μέλη τοῦ συλλόγου τούτου, πόσον κοσμίως καὶ σοβαρῶς κάθονται! Δὲν τοὺς χαίρεσθε λοιπὸν καὶ σεῖς! Καὶ τὴν ἑλληνοπρεπὴ συμπεριφορὰν τῶν νεαρῶν τούτων τὴν ὀφείλομεν εἰς τὰς ὑψηλοφρόνας μητέρας των, τὰς χειραφετηθείσας καὶ διωξάσας πᾶν ταπεινὸν καὶ τὰς προλήψεις, τὰς ἀνατρεφούσας τὰ τέκνα των ὡς ἀληθεῖς πολῖτας. Βῆθε μάλιστα καὶ οἱ ἄνδρες τῆς σήμερον νὰ ἐννοήσωσι τὴν ἀληθὴ θέσιν των καὶ ἀντὶ τοῦ βορβορίου εἰς ὃν εἰσὶν ἐρριμένοι, ἀντὶ τῆς ἀθλιότητος εἰς ἣν κατεδίκασαν τὴν πατρίδα ἀνακύψωσι καὶ οὗτοι τοῦ ληθάργου καὶ φροντίσωσι πῶς ὁ ἀτυχὴς οὗτος τόπος ἀναπνεύσῃ πλέον.

Χαίρετε.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΑΓΟΡΑΣ

Ἐνεκα τῆς προσεχοῦς μετακομίσεως τοῦ γνωστοῦ πολυτελείας καὶ καλλιτεχνίας καταστήματος τοῦ κ.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΙΦΑΡΤ

εἰς τὴν νεόδμητον οἰκίαν τοῦ κυρίου **Χρήστου Γ. Δρακοπούλου**, κεκλιμένη ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ, Βουλῆς καὶ Πετράκη (ἀριθ. 20)

ΕΚΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

εἰς **πολὺ ἡλαττωμένας τιμὰς** πάντα τὰ ἐν τῷ Καταστήματι εἶδη. Καὶ εἰς τὰς

ΑΡΧΙΚΑΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΩΝ ΤΙΜΑΣ

πάντα τὰ εἶδη, ὅσα δὲν θέλει ἐμπορεύεσθαι πλέον ἐν τῷ μέλλοντι.

Ὁρος μοναδικός.

ΜΟΝΟΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ, ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ.